

Znaczenie Nam-myoho-renge-kyo

Ludzie, którzy po raz pierwszy zetkną się z religijną praktyką w Soka Gakkai Internacjonal pozostają pod wrażeniem frazy Nam-myoho-renge-kyo. Może się im wydawać, że wszystko zaczyna się i kończy na tej frazie. Dokładnie takiego zdania był Nichirena (1222-82), który tej powtarzanej inwokacji nadawał wielką wartość i ważność. Ujął to w ten sposób: „Duch Nichirena jest niczym więcej niż Nam-myoho-renge-kyo.” Rzeczywiście Nichiren uważał Nam-myoho-renge-kyo za Prawo Mistyczne, naturalną zasadę rządzącą życiem we wszechświecie, prawo do którego wszyscy Buddowie są oświeceni, i które jest prawdziwym aspektem naszego własnego życia. Mówił on, że praktyka wielokrotnego powtarzania tego prawa to „bezpośrednia ścieżka do oświecenia.”

Głos

Wielu ludzi kojarzy buddyjską praktykę religijną z ciszą, wewnętrzną medytacją. Ale praktyka śpiewania, recytacji, inwokacji czyli czantowania różnych mantr odegrała ważną rolę w historii Buddyzmu. Wypowiedzenie głośno w modlitwie naszego wewnętrznego przekonania czy przysięgi jest wielkim, jawnym czynem. Podkreślenie potrzeby głośnego czantowania w przeciwieństwie do cichej medytacji stanowi sedno postawy w Buddyzmie Nichirena. Zamiast poszukiwań i wycofywania się w tajemne sfery wewnętrznego życia praktyka buddyjska koncentruje się na wydobyciu naszego wewnętrznego potencjału dla polepszenia relacji z bliskimi ludźmi dla ich korzyści oraz korzyści społeczeństwa. Nichiren często cytuje słowa wcześniejszego buddyjskiego filozofa, że „Głos wykonuje pracę Buddy”.

Używanie naszych głosów aby wyrażać i przekazywać stan naszego wewnętrznego życia, niezależnie od tego czy jest on radością, wdzięcznością, rozpaczą czy determinacją – jest najistotniejsze dla naszej tożsamości jako ludzi. Prawdopodobnie z takich częściowo instynktownych próśb, płaczów i podziękowań kierowanych w stronę nieodgadnionych sił natury zrodziła się kwintesencja "modlitwy" człowieka, zanim powstał świadomy system doktryn czy wiary. Podobnie za pomocą pieśni, głosu ludzie wyrażali swoje wewnętrzne uczucia i pragnienia - harmonii z całym życiem. Głos służy jako żywe połączenie pomiędzy nami, naszymi bliźnimi i wszechświatem, który sam wibruje w rytmie życia i śmierci.

Nichiren uważał Sutrę Lotosu z jej przekazem, iż wszyscy ludzie są zdolni stać się Buddami – bo na najgłębszym poziomie, wszyscy ludzie już są oświeconymi Buddami - za ostateczną naukę Buddyzmu z jej nieprzemijającym i uniwersalnym przekazem. Zgodnie ze wcześniejszymi szkołami dedykowanymi Sutrze Lotosu, uważał on pięć chińskich znaków tytułu sutry – myo, ho, ren, ge, kyo – za ucieleśnienie esencji sutry, Mistycznego Prawa, do którego Shakyamuni i inni Buddowie zostali oświeceni. Dlatego też, kiedy w 28 kwietnia 1253 roku Nichiren ogłosił, że czantowanie Nam-myoho-renge-kyo jest po to, aby wprowadzić w życie jego obietnicę powszechnego oświecenia, jednocześnie ustanowił formę praktyki, która otworzy drogę do oświecenia dla wszystkich ludzi niezależnie od klasy czy poziomu edukacji. Tę praktykę potwierdzili rozmaici ludzie, którzy gromadzili się wokół Nichirena, stając się jego uczniami towarzyszami praktykującymi. Byli wśród nich ludzie o wysoko rozwiniętym rozumieniu buddyjskich doktryn i historii jak również niepiśmienni rolnicy. Tę praktykę potwierdzili również różnorodni ludzie na całym świecie, którzy dzisiaj praktykują Buddyzm Nichirena.

Mistyczne Prawo

Nichiren poświęcił się by z wielką energią zachęcać uczniów aby pogłębiali wiarę w czantowanie Nam-myoho-renge-kyo, praktykę, dzięki której mogą wydobyć swoją wrodzoną naturę Buddy – zdolność do mądrości, odwagi, zaufania, witalności i współodczuwania – aby z sukcesem podejmować wyzwania życia codziennego i ustanowić stan niezachwianego szczęścia w życiu na tym świecie.

Co zatem znaczy Nam-myoho-renge-kyo? Wyrażenie może być dosłownie tłumaczone jako „Poświęcam siebie Sutrze Lotosu Cudownego Prawa.” W rozlicznych swoich pismach – które zawierają traktaty, petycje, zapiski z wykładów, a także listy do indywidualnych wyznawców – Nichiren sięga po pogłębione znaczenie każdego ze znaków wchodzących w skład tej frazy.

Nam (albo Namu) pochodzi z Sanskrytu i znaczy czcić albo dedykować siebie. Myoho-renge-kyo jest japońską wymową znaków chińskich stanowiących tytuł Sutry Lotosu czyli „Sutry Saddharma Pundarika” w oryginalnym sanskrycie. Nichiren objaśnia, że cała formuła (Nam-myoho-renge-kyo) w ten sposób zespała elementy sanskrytu i chińskiego, dwóch wielkich cywilizacji znanego mu świata. To może być rozumiane jako wyrażenie uniwersalnej orientacji Buddyzmu Nichirena, jego aktywnego przyjęcia ludzkiej kultury i cywilizacji.

Myoho odnosi się do słowa z sanskrytu Saddharma i może być tłumaczone jako „cudowne lub mistyczne Prawo”. Jak komentuje Nichiren w jednym z listów: „Co więc oznacza myo? To jest po prostu mistyczna natura naszego życia z momentu na moment, której nasz umysł nie może pojąć i której nie można wyrazić słowami .”

Ponadto Nichiren przytacza trzy cechy znaku myo: Otworzyć, być w pełni obdarzonym i powrócić do życia (odrodzenie) . Ho jest dharma lub prawem, a razem te dwa znaki myo-ho oznaczają Prawo Mistyczne. Jak napisał Prezydent SGI Daisaku Ikeda: „Wielka siła Prawa Mistycznego... obejmuje wszystko, wydobywając pozytywne możliwości we wszystkich sytuacjach, transformując wszystko w kierunku dobra, ożywiając i dając nowe życie dla wszystkich doświadczeń.”

Myo i ho zostały także zidentyfikowane przez Nichirena jako odpowiedniki życia i śmierci, które Buddyzm uważa za dwa aspekty – jeden aktywny i jawny, drugi ukryty i niewidoczny – głębszej ciągłości trwania życia. Tą nieprzerwaną ciągłość przenika i kształtuje ją prawo przyczynowości, czyli prawo przyczyny i skutku, które Nichiren utożsamia z Renge, czyli kwiatem lotosu. Kiedy kwiat lotosu rozkwita i otwiera się już wtedy zawiera w sobie nasiona i właśnie to symbolizuje zasadę jednoczesności przyczyny i skutku. To znaczy, że przyczyny, które robimy są wryte w najgłębszych, najbardziej istotnych sferach życia i na tym poziomie natychmiast doświadczamy skutków naszych myśli, słów i czynów. W terminologii praktyki buddyjskiej oznacza to, że: „Każdy, kto praktykuje to Prawo będzie otrzymywał jednocześnie przyczynę oraz skutek Stanu Buddy.” Fakt, iż kwiat lotosu mając korzenie głęboko zatopione w bagnistej wodzie rodzi czyste białe kwiaty, wyraża myśl, że nasza najwyższa natura jest wydobywana poprzez nasze zaangażowanie w trudną, często nieprzyjazną nam rzeczywistość życia i społeczeństwa.

Na koniec, kyo oznacza sutrę, głoszoną i przekazywaną naukę Buddy. Chiński znak dla kyo wskazuje na nitki, które biegną nieprzerwanie przez tkaninę. Nichiren pisze: „Kyo reprezentuje słowa i głosy wszystkich żyjących istot.... Kyo może być także zdefiniowane jako coś stałego i niezmiennego w trzech egzystencjach przeszłości, teraźniejszości i przyszłości.”

Nichiren również przypisuje każdy ze znaków Nam-myoho-renge-kyo do poszczególnych części ludzkiego ciała: głowa, szyja, klatka piersiowa, brzuch i nogi. To może być rozumiane, że pragnie wskazać, że ta mistyczna zasada czyli prawo rządzące żyjącym kosmosem jest nierozdzielne z konkretnymi realiami naszego życia.

Przez przywołanie Prawa Mistycznego i osiągnięcie naszej najwyższej, najbardziej oświeconej natury, inspirujemy w naturalny sposób tych, którzy są dookoła nas aby oni sami dążyli do najlepszej, najbardziej kreatywnej i współodczuwającej drogi życia. To rozwija się w "wartościowy krąg" ludzi, którzy wzmacniając się nawzajem szanują nieskończoną godność i wartość wszystkich istot ludzkich. Nichiren używa metafor poetyckich aby opisać ten proces: „Kiedy śpiewa ptak uwięziony w klatce, inne ptaki, które latają po niebie są wzywane i zbierają się dookoła klatki, a kiedy ptaki fruwać gromadzą się blisko, ptak w klatce stara się wydostać na zewnątrz. Kiedy naszymi ustami czatujemy Prawo Mistyczne, nasza natura Buddy, zostaje wezwana i niezmiennie wydobywa się na zewnątrz.”

[Quarterly, styczeń 2006]